

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av naturvårdslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att vissa ändringar som måste anses brådskande förs in i naturvårdslagen. För det första föreslås de ändringar som beror på den nya grundlagen. Det föreslås även att lagen ändras med anledning av anmärkningen av Europeiska gemenskapens kommission. Dessutom föreslås det att beslutanderätten i vissa frågor förs över från statsrådets allmänna sammanträde

till miljöministeriet. Det föreslås att beviljandet av undantag från omsättningsförbudet i anslutning till artskyddet förs över från Finlands miljöcentral till de regionala miljöcentralerna.

Avsikten är att den föreslagna lagen skall träda i kraft så snart som möjligt efter att den har blivit antagen och stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Den nuvarande naturvårdslagen (1096/1966) har varit i kraft sedan början av år 1997. Efter att lagen trädde i kraft har tills vidare enbart smärre ändringar förts in i den. Det finns dock ett uppenbart behov av vissa ändringar. Denna proposition omfattar de ändringar som i detta nu måste anses vara de mest brådskande. Men det finns behov av att senare se över också vissa andra delar av lagen.

I propositionen ingår för det första vissa ändringar med anledning av den nya grundlagen, som trädde i kraft den 1 mars 2000. Enligt bestämmelser i 80 § grundlagen kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Naturvårdslagen föreslås bli ändrad så att den till ordalydelsen motsvarar nämnda bestämmelse i grundlagen.

Europeiska gemenskapernas kommission har satt i gång ett antal övervakningsförfaranden mot finska staten. En del av dem har att göra med att Finland i sin nationella lagstiftning inte till fullo har genomfört vissa av gemen-

skapens direktiv. I fråga om naturvården är detta fallet beträffande rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (*habitatdirektivet*). I propositionen ingår förslag till revidering av bestämmelserna i lagen så att de motsvarar förpliktelseerna enligt habitatdirektivet på det sätt som kommissionen föreslagit. Ändringen berör relationen mellan bedömningen av miljökonsekvenser och den bedömning som gäller Natura 2000-områden.

Statsrådet har åren 1998, 1999 och 2002 fattat beslut om godkännande av Finlands förslag till det allmänneuropeiska nätverket Natura 2000. Omsättningen av nätverket i praktiken i enlighet med statsrådets beslut har inletts. I anslutning till detta föreslås lagen bli ändrad så att vissa praktiska åtgärder för att inrätta nätverket kan vidtas på ett smidigare sätt. Dessa ändringar gäller inlösningen av Natura 2000-områden och beslut om granskning av de naturvetenskapliga uppgifterna om dessa områden.

I propositionen ingår dessutom vissa smärre ändringar i kap. 6 om artskydd. Avsikten är att förenkla myndighetsförfarandet.

2. Propositionens verkningar

Propositionen har inga ekonomiska verkningar, inte heller verkningar i fråga om organisation eller personal.

I anslutning till verkningarna på miljön gör propositionen det möjligt att inrätta nätverket Natura 2000 på ett smidigare sätt. Lagens 68 § förutsätter redan att ett område som har införlivats i nätverket Natura så snart som möjligt skyddas på ett sätt som motsvarar syftet med skyddet, och senast inom sex år efter att Europeiska gemenskapernas kommission eller råd har godkänt området som ett område av gemenskapsintresse.

3. Beredningen av ärendet

Lagförslaget har beretts som tjänsteuppdrag vid miljöministeriet. Utlåtanden om propositionen har begärts av justitieministeriet, finansministeriet, utrikesministeriet, inrikesministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, försvarsministeriet, Forststyrelsen, Finlands miljöcentral, de regionala miljöcentralerna, Finlands kommunförbund rf, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC, Jordägarnas Förbund rf, Finlands Naturskyddsförbund, Natur och Miljö rf, Världsnaturfondens (WWF) Finlands fond och Birdlife Finland.

De flesta remissinstanserna hade inga större anmärkningar mot de föreslagna paragraferna. Ett undantag är dock förslagets 49 § 1 mom., som gäller skyddet av föröknings- och rastplatser för de arter som räknas upp i bilaga IV(a) till habitatdirektivet. Jord- och skogsbruksministeriet ansåg att man i detta skede borde låta denna paragraf stå utan ändringar. De organisationer som representerar markägare motsätter sig den föreslagna ändringen av lagens 64 §. Dessutom ingår i vissa

utlåtanden förslag om ändring av sådana paragrafer som inte föreslås ändrade i denna propositionen.

På grund av utlåtanden har 49 § 1 mom. tagits bort från förslagen.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionen

Vid utrikesministeriet bereds som bäst regeringens proposition med förslag till lag om Finlands ekonomiska zon och därmed sammanhängande lagstiftning. Den ekonomiska zonen avses omfatta havszonen direkt utanför de finska territorialvattnen. Enligt internationell rätt skulle Finland i denna zon ha rättsskipningsmakt i fråga om skyddet av den marina miljön och oceanografisk forskning. Till propositionen an knyter bland annat ett förslag om ändring av 17 § naturvårdslagen så att andra naturskyddsområden enligt paragrafen också kunde inrättas i Finlands ekonomiska zon. Detta skulle ske genom en förordning av statsrådet.

Den gällande 17 § gör det också möjligt för Forststyrelsen att i områden i sin besittning kan inrätta naturskyddsområden på högst 100 hektar. Likaså kan försvarsministeriet bestämma att ett område i dess besittning skall inrättas som ett naturskyddsområde. Men på de grunder som redan anförts ovan leder den nya grundlagen till att utfärdandet av rättsnormer ankommer på republikens president, statsrådet eller ministerierna. De områden som är i försvarsmaktens besittning har förts över antingen till Forststyrelsen eller till Senatfastigheter. Avsikten är att i detta sammanhang precisera denna paragraf så att den motsvarar nuläget, eftersom huvudprinciperna i fråga om den ekonomiska zonen kompletteras i samband med lagstiftningen där- om.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

39 §. *Fridlysningsstadganden*. Enligt 3 mom. har det genom beslut av miljöministeriet varit möjligt att förbjuda sådana metoder att fånga ryggradslösa djur som kan visa sig vara skadliga i naturvårdshänseende. Den nya grundlagen förutsätter att rättsregler av detta slag meddelas genom förordning. Därför föreslås det att bestämmelsen ändras så att sagda förbud meddelas genom förordning av miljöministeriet.

40 §. *Fridlysta djur som påträffas döda*. Enligt gällande 1 mom. får ett fridlyst djur som påträffats dött inte tas om hand, men det kan dock tillställas polisen eller sändas till undersökning i syfte att fastställa dödsorsaken. I praktiken kommer denna bestämmelse endast att tillämpas på vissa små däggdjur såsom igelkottar och sorkar. Omhändertagandet och den eventuella användningen av fåglar som påträffats döda regleras på grund av gemenskapens regelverk enligt 49 §. I den sist nämnda bestämmelsen nämns inte polisen. Detta omnämnande bör slopas i 40 § 1 mom., eftersom det i praktiken är obehövligt och åsamkar polisen onödigt arbete. De djur som avses i lagrummet kunde fortfarande, om det anses nödvändigt, sändas t.ex. till Naturvetenskapliga centralmuseet eller anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, som kan fastställa dödsorsaken.

44 §. *Internationell handel med hotade arter*. Av samma orsak som ovan i fråga om 39 § föreslås att 3 mom. ändras på ett sådant sätt att de i momentet avsedda föreskrifterna om verkställigheten av Europeiska gemenskapens förordning meddelas genom förordning av miljöministeriet. För tydlighetens skull skall den andra meningen i lagrummet preciseras så att det framgår att de sakkunniguppgifter som ges Naturvetenskapliga centralmuseet gäller verkställigheten av Europeiska gemenskapens förordning.

49 §. *Europeiska gemenskapens specialbestämmelser om artskydd*. Beviljandet av undantag från bestämmelserna om skydd av djur- och växtarter i 3 mom. behöver förtydligas. I de fall som anges i 48 § 2 mom. och

49 § 3 mom. är den regionala miljöcentralen den myndighet som beviljar undantag. Beviljandet av undantag från det omsättningsförbud som avses i 49 § 2 mom. har likväl i gällande 4 mom. överlåtits till Finlands miljöcentral. För att förvaltningen skall ordnas ändamålsenligt bör beviljandet av sådana undantag som beror på artskyddet koncentreras till de regionala miljöcentralerna, varvid Finlands miljöcentral samtidigt i detta hänseende frigörs för andra mer lämpliga uppgifter.

52 §. *Statens inlösningsrätt*. När naturvårdslagen reviderades var standpunkten den att tillstånd av statsrådets allmänna sammanträde inte behövs för inlösningsen grundar sig på en naturskyddsplan som statsrådets allmänna sammanträde tidigare har godkänt. I sådana fall beslutar miljöministeriet om inlösningsen. Även i annan senare lagstiftning, t.ex. i den nya markanvändnings- och bygglagen (132/1999), har behörigheten i inlösningsfrågor överförts till ministerienivå.

I naturvårdslagens terminologi är nätverket Natura 2000 inte en sådan "naturskyddsplan" som avses i lagens 7 §, fastän nätverket delvis kan jämföras med en sådan och vissa bestämmelser som gäller naturskyddsprogram tillämpas på nätverket. Eftersom nätverket Natura 2000 nu för Finlands vidkommande, med undantag av en liten del, har vunnit laga kraft, och lagen också förutsätter att de områden som införlivats i nätverket skyddas så snabbt som möjligt, är det motiverat att inlösningsförfarandet i fråga om nätverket utformas på samma sätt som i fråga om beslut om naturskyddsprogram som statsrådet godkänt. Det är inte heller nödvändigt att på nytt föra ärendet till statsrådets allmänna sammanträde med tanke på rättsskyddet för markägarna, eftersom lagligheten hos ett beslut av miljöministeriet alltid kan prövas av högsta förvaltningsdomstolen, vilket också är fallet då det gäller beslut av statsrådets allmänna sammanträde. Enligt 8 § lagen om statsrådet (78/1922) kan ett ärende i vilket ett ministerium annars har beslutanderätt i enskilda fall föras över till allmänt sammanträde, om ärendet anses vara så vittsyftande

och av sådan principiell vikt att det bör avgöras vid allmänt sammanträde. Beslutet om överföring fattas av allmänna sammanträdet på framställning av statsministern eller den minister som saken gäller.

Därför föreslås ett tillägg till 2 mom., där nätverket Natura 2000 i fråga om inlösningsförfarandet jämföras med naturskyddsprogram som statsrådet har godkänt. Ordalydelserna i lagrummet föreslås dessutom bli förtydligad på det sätt som bl.a. justitieministeriet och jord- och skogsbruksministeriet har föreslagit på så sätt att inlösning genom beslut av miljöministeriet skall vara möjlig endast när ett naturskyddsområde skall inrättas.

64 §. *Nätverket Natura 2000*. Enligt 64 § 2 mom. naturvårdslagen, i jämförelse med lagens 8 § 3 mom., bestämmer statsrådet vid sitt allmänna sammanträde när ett område skall införlivas i Natura 2000. Bestämmelserna har tolkats så att detsamma gäller de naturvetenskapliga uppgifter som skall lämnas på datablanketterna för områdena. De datablanketter genom vilka naturvetenskapliga uppgifter om de individuella Natura 2000-områdena tillställs kommissionen utgör en del av beslutsunderlaget i statsrådet.

Det inträffar dock ständigt förändringar i naturen, också i de skyddade områdena. En viss djur- eller växtart kan försvinna från ett visst område eller nya arter kan etablera sig där. Under en viss period kan artpopulationerna uppvisa avsevärda variationer. Den övervakning av Natura 2000-områdena som förutsätts i 2 § naturvårdsförordningen (160/1997) och de därtill hörande närmare undersökningarna och observationerna för även med sig ny information om naturtyperna och om djur- och växtarterna.

Europeiska gemenskapernas kommission har i sina brev till Finland (den 22 december 2000 och den 6 juni 2001) förutsatt att de uppgifter som har lämnats på datablanketterna för Natura 2000-områdena kompletteras och revideras så att de motsvarar verkligheten. Enligt vedertagen praxis vid Europeiska gemenskapernas domstol kan en medlemsstat inte åberopa sitt eget misstag eller sin egen försummelse, om ärendet är kontroversiellt.

Av ovan anförda skäl skall de naturvetenskapliga uppgifter som finns på datablanketterna för Natura 2000-områdena då och då

ses över. Principbesluten om utvecklandet av statsrådets arbete förutsätter att det vid allmänt sammanträde avgörs frågor som är omfattande och principiellt sett viktiga för landet. På grundval av detta har mindre viktiga ärenden systematiskt överförts att avgöras vid ministerierna. Efter att statsrådet vid sitt allmänna sammanträde har godkänt att ett visst område införlivas i nätverket Natura 2000, är justeringen av de naturvetenskapliga uppgifterna på datablanketten så att de motsvarar den förändrade faktiska situationen en sådan fråga som kunde avgöras på ministerienivå.

Därför föreslås det att ett nytt moment fogas till paragrafen, enligt vilket miljöministeriet fattar beslut om ändring av de naturvetenskapliga uppgifter som gäller ett område som införlivats i nätverket Natura 2000. Ett tillägg till eller en ändring av den anteckning som gäller Natura 2000-områdets klass (s.k. SPA- och SCI -områden) bör däremot anses som ett beslut om ett nytt område, och därför skall beslutet fortsättningsvis fattas vid statsrådets allmänna sammanträde. Ändringen av uppgifterna på datablanketten skulle beröra enbart sådana Natura 2000 -områden, som har vunnit laga kraft.

En överföring av beslutanderätten till miljöministeriet försvagar inte markägarnas rättskydd. Markägarna och de vars rätt eller förmån saken kan gälla skall i enlighet med lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) höras innan beslutet fattas. Miljöministeriets beslut kan, på samma sätt som ett beslut av statsrådets allmänna sammanträde, överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen. Det föreslås att hänvisningsbestämmelsen i 3 mom. kompletteras med ett omnämnande av detta.

65 §. *Bedömning av projekt och planer*. Paragrafen bestämmer om den bedömning av hur projekt och planer inverkar på Natura 2000-området som förutsätts i artikel 6.3 i habitatdirektivet. Om ett projekt eller en plan i sig, eller i samverkan med andra projekt och planer, sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett Natura 2000-område för vilkas skydd området har införlivats i nätverket, skall den som genomför projektet eller gör upp planen enligt gällande 1 mom. på behörigt sätt bedöma dess konsekvenser, om

inte det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) skall tillämpas på projektet.

Syftet med hänvisningen till bedömningsförfarande enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning var att undvika en dubbel bedömning av verkningarna på ett Natura 2000-område. Den oklara ordalydelsen i bestämmelsen har emellertid gett anledning till felaktiga tolkningar, vid vilka även Europeiska gemenskapernas kommission har fäst uppmärksamhet. Lagrummet har i vissa fall förståtts på ett sådant sätt att enbart en bedömning av miljökonsekvenserna i överensstämmelse med lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning är tillräcklig för att uppfylla den skyldighet som grundar sig på naturvårdslagen. I sin officiella anmärkning till Finland (brev SG(2001)D/260439 den 24 oktober), fäster kommissionen uppmärksamhet vid det faktum att ordalydelsen i 65 § 1 mom. naturvårdslagen inte stämmer överens med kraven i habitatdirektivet. Att ett bedömningsförfarande enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning tillämpas på projekt och planer medför inte befrielse från skyldigheten att utarbeta en behörig bedömning av verkningarna på ett Natura 2000-område. Kommissionen framhäver att det enbart är berättigat att grunda ett beslut som fattats med stöd av artikel 6.3 i direktivet på en bedömning av miljökonsekvenserna, om den ifrågavarande bedömningen omfattar en sådan skriftligen specificerad och motiverad bedömning av

verkningarna på målsättningen för skyddet av området som överensstämmer med artikel 6.3.

Finland uppgav i sitt svar till kommissionen (den 17 december 2001) att statsrådet är berett att precisera ordalydelsen i lagrummet i fråga.

Ordalydelsen i 65 § 1 mom. naturvårdslagen är inte, som ovan konstaterats, tillräckligt entydig och ger möjligheter till felaktig tolkning. Därför föreslås att den bisats i första meningen som hänvisar till lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning slopas. Det föreslås i stället att det i slutet av nämnda moment fogas till en ny mening, enligt vilken den bedömning som avses i lagrummet även kan göras som en del av det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning. Detta förutsätter – såsom i fråga om andra Natura 2000-bedömningar – en naturtyps- och artbestämd bedömning av hur projektet eller planen inverkar på ett Natura 2000-område. Även i detta fall binder slutsatserna av bedömningen beslutsfattandet på det sätt som avses i artikel 6.3 i habitatdirektivet och 66 § 1 mom. naturvårdslagen.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har blivit antagen och stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i naturvårdslagen (1096/1996) av den 20 december 1996 39 § 3 mom., 40 § 1 mom.,
 44 § 3 mom., 49 § 4 mom., 52 § 2 mom., 64 § 3 mom. och 65 § 1 mom., av dessa 44 § 3 mom.
 och 64 § 3 mom. sådana de lyder i lag 492/1997 och 65 § 1 mom. sådant det lyder i lag
 371/1999, samt
fogas till 64 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 492/1997, ett nytt 3 mom., varvid
 det ändrade 3 mom. blir 4 mom., som följer:

39 §

Fridlysningsstadganden

 Sådana metoder att fånga ryggradslösa djur
 som är skadliga i naturvårdshänseende är
 förbjudna. Närmare bestämmelser om
 förbjudna fångstmetoder meddelas genom
 förordning av miljöministeriet.

40 §

Fridlysta djur som påträffas döda

 Ett fridlyst djur som påträffats dött får inte
 tas om hand. Ett sådant djur kan dock sändas
 till en statlig forskningsanstalt för
 undersökning i syfte att fastställa
 dödsorsaken.

44 §

Internationell handel med hotade arter

 Genom förordning av miljöministeriet
 meddelas vid behov närmare bestämmelser

om verkställigheten av rådets i 1 mom.
 avsedda förordning. Ministeriet kan besluta
 att ge Naturvetenskapliga centralmuseet
 sakkunniguppgifter i anslutning till
 verkställigheten av rådets nämnda
 förordning.

49 §

Europeiska gemenskapens specialbestämmelser om artskydd

 Den regionala miljöcentralen kan i enskilda
 fall bevilja undantag från ett förbud i 2 mom.
 i denna paragraf på de grunder som nämns i
 artikel 16.1 i direktivet. Beträffande de fåglar
 som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan
 undantag på motsvarande sätt beviljas på de
 grunder som nämns i artikel 9 i direktivet.

52 §

Statens inlösningsrätt

 För inrättande av ett naturskyddsområde får
 genom beslut av miljöministeriet ett område

som ingår i ett naturskyddsprogram som vunnit laga kraft eller ett område som statsrådet har föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan har införlivats i nätverket, eller nyttjanderätten till ett sådant område lösas in. Detsamma gäller ett område vars gränser i ringa utsträckning avviker från vad som anges i naturskyddsprogrammet eller från nätverket, under förutsättning att naturvärden eller något annat allmänt intresse kräver inlösning.

64 §

Nätverket Natura 2000

Miljöministeriet fattar likväl beslut om kontroll av de naturvetenskapliga uppgifterna om ett område som statsrådet har föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan har införlivats i nätverket.

Om rätten att anföra besvär över statsrådets och miljöministeriets beslut gäller på motsvarande sätt 61 § 1, 3 och 4 mom.

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan antingen i sig eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket, för vars skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, skall den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser. Detsamma gäller ett sådant projekt eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området. Den ovan avsedda bedömningen av verkningarna kan också utföras som en del av det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994).

Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister Jouni Backman

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i naturvårdslagen (1096/1996) av den 20 december 1996 39 § 3 mom., 40 § 1 mom.,
44 § 3 mom., 49 § 4 mom., 52 § 2 mom., 64 § 3 mom. och 65 § 1 mom., av dessa 44 § 3 mom.
och 64 § 3 mom. sådana de lyder i lag 492/1997 och 65 § 1 mom. sådant det lyder i lag
371/1999, samt
fogas till 64 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 492/1997, ett nytt 3 mom., varvid
det ändrade 3 mom. blir 4 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

39 §

Fridlysningsstadganden

Miljöministeriet kan förbjuda sådana
metoder att fånga ryggradslösa djur som
kan visa skadliga i naturvårdshänseende

Sådana metoder att fånga ryggradslösa
djur som är skadliga i naturvårdshänseende
är förbjudna. Närmare bestämmelser om
förbjudna fångstmetoder meddelas genom
förfordning av miljöministeriet.

40 §

40 §

Fridlysta djur som påträffas döda

Fridlysta djur som påträffas döda

Ett fridlyst djur som påträffats dött får inte
tas om hand. Ett sådant djur kan dock
tillställas polisen eller sändas till
undersökning i syfte att fastställa
dödsorsaken.

Ett fridlyst djur som påträffats dött får inte
tas om hand. Ett sådant djur kan dock
sändas till en statlig forskningsanstalt för
undersökning i syfte att fastställa
dödsorsaken.

44 §

Internationell handel med hotade arter

Miljöministeriet meddelar vid behov
närmare bestämmelser om verkställigheten
av Europeiska gemenskapens i 1 mom.
avsedda förordning. Ministeriet kan ge
Naturvetenskapliga centralmuseet

Genom förordning av miljöministeriet
meddelas vid behov närmare bestämmelser
om verkställigheten av rådets i 1 mom.
avsedda förordning. Ministeriet kan besluta
att ge Naturvetenskapliga centralmuseet

sakkunniguppgifter i anslutning till verkställigheten av förordningen.

49 §

*Europeiska gemenskapens
specialbestämmelser om artskydd*

Finlands miljöcentral kan i enskilda fall bevilja undantag från ett förbud i 2 mom. i denna paragraf på de grunder som nämns i direktivets artikel 16.1. Beträffande de fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i direktivets artikel 9.

sakkunniguppgifter i anslutning till verkställigheten av rådets nämnda förordning.

49 §

*Europeiska gemenskapens
specialbestämmelser om artskydd*

Den regionala miljöcentralen kan i enskilda fall bevilja undantag från ett förbud i 2 mom. i denna paragraf på de grunder som nämns i artikel 16.1. i direktivet. Beträffande de fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i direktivet.

52 §

Statens inlösningsrätt

Miljöministeriet får utan tillstånd av statsrådet lösa in ett område som ingår i ett naturskyddsprogram som vunnit laga kraft, eller nyttjanderätten till ett sådant område. Detsamma gäller ett område vars gränser i ringa utsträckning avviker från vad som anges i naturskyddsprogrammet, under förutsättning att naturvården eller något annat allmänt intresse kräver inlösning.

För inrättande av ett naturskyddsområde får genom beslut av miljöministeriet ett område som ingår i ett naturskyddsprogram som vunnit laga kraft eller ett område som statsrådet har föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan har införlivats i nätverket, eller nyttjanderätten till ett sådant område lösas in. Detsamma gäller ett område vars gränser i ringa utsträckning avviker från vad som anges i naturskyddsprogrammet eller från nätverket, under förutsättning att naturvården eller något annat allmänt intresse kräver inlösning.

64§

Nätverket Natura 2000

Om rätten att anföra besvär över statsrådets beslut gäller på motsvarande sätt vad som

Miljöministeriet fattar likväl beslut om kontroll av de naturvetenskapliga uppgifterna om ett område som statsrådet har föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan har införlivats i nätverket. Om rätten att anföra besvär över statsrådets och miljöministeriets beslut gäller på

föreskrivs i 61 § 1, 3 och 4 mom.

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan i sig, eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket, för vars skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, skall den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser, *om inte det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) skall tillämpas på projektet.* Detsamma gäller ett projekt eller en plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området.

motsvarande sätt 61 § 1, 3 och 4 mom.

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan antingen i sig eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket, för vars skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, skall den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser. Detsamma gäller ett sådant projekt eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området. *Den ovan avsedda bedömningen av verkningarna kan också utföras som en del av det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994).*

Denna lag träder i kraft den 200 .